

Prolog

- Lăsați odată telefoanele! a strigat bunicul lui Marek cu toată puterea, aproape militărește.

Marek și John se ridicară instantaneu de pe canapeaua confortabilă. Vocea fermă a bunicului i-a surprins - nu l-au văzut intrând în cameră. Au fost socați, așa că au stat doar nemiscați, ca doi recruți de armată care așteptau să fie certăți.

- Nu vă puteți petrece întreaga vacanță pe canapea, ce Dumnezeu! Ce dracu ați făcut în salon toată ziua? a continuat bunicul.

Răspunsul la întrebare era simplu. La scurt timp după sosirea lui John la Wrocław, cei doi veri au început să se plictisească. John nu era interesat de vizitarea obiectivelor turistice - venea din Los Angeles, iar Wrocław era ca un oraș mic pentru el. Nu simțea nicio legătură cu Polonia, deși părinții lui erau polonezi, până la urmă. Pentru el, vacanța în orașul rece, întunecat și urât era mai mult o pedeapsă.

Bunicul ascultă cu răbdare explicațiile lui John. Vocea lui a devenit un pic mai moale, dar ceea ce a spus suna încă a comandă:

- Știți ce? Am depozitat câteva lucruri din vremurile bune de altădată la mansardă. Nu prea știu ce e pe acolo, dar veți găsi cu siguranță un lucru interesant sau două acolo. De asemenea, dacă vă găsește din nou în acest salon, vai de voi! Îi dădu cheia mansardei lui John, îi luă la revedere și plecă.